

het als vrije natie kon optreden, met teedere zorg heeft geleid, opdat het zou leeren zelfstandig te handelen, kan hij uit de zichtbare wereld meer dan één beeld nemen: dat van eene moeder, die haar kind aan de hand leert gaan, of van den vader, die zijn zoon door voorbeeld en aanmoediging onderricht; maar geen dezer analogieën is hem rijk genoeg van inhoud en verheven genoeg van indruk, om Jehova's leiding uit te beelden. Op eene hemelhooge rots in de woestijn of in het land van Edom heeft hij een eenzamen arend zien zweven boven zijn nest, heeft hij waargenomen, hoe dat koninklijke dier met liefdevolle zorg zijne jongen lokte om het beschermende nest te verlaten, hun hulp verleende door ze op te nemen en te dragen op zijne vleugelen. In dat zichtbare doen van den arend zag hij de idee der teedere vaderlijke leiding, en thans, nu hij de opvoedende zorg van den onzienlijken Jehova voor zijn onmondig volk wil uitbeelden, komt dat verheven gezicht hem voor den geest en hij zingt:

»des Heeren deel is zijn volk,
Jakob is het snoer zijner erve.
Hij vond hem in een land der woestijn,
en in eene woeste, huilende wildernis;
Hij voerde hem rondom, Hij onderwees hem,
Hij bewaarde hem als zijn oogappel.
Gelijk een arend zijn nest opwekt,
over zijne jongen zweeft,
zijne vleugelen uitbreidt,
ze neemt en ze draagt op zijne vlerken:
zóó leidde hem de Heere alleen,
en er was geen vreemd God met Hem." 20)

De gave des dichters is niet als een gereed liggend kapitaal, waarvan hij gebruiken kan, wanneer het belijft en zooveel het hem lust. Zij ligt diep in het wezen zijner ziel gegrond, maar buiten de macht van den wil. Die diepte van zijne ziel moet zich ontsluiten, zal de potentieele gave actueel worden. Hoe dat geschiedt, is voor den dichter zelf dikwijls een raadsel. Gij kent DA COSTA's voorzang voor zijn „Vijf en twintig jaren”:

»Kan het zijn dat de lier, die sints lang niet meer ruischte,
die sints lang tot geen harten in dichtmuzijk sprak,
weer op eens van verrukking en hemellust bruischte,
en in stroomende golven het stilz«ijgen brak?" 21)

Somt
ingaa
door d
hem k
van zij
over h
EvSeo
neer z
over h
onzen
zijn ni
nenste
PLAT
dichter
maar
laat. 23
die do
deele,
deel is
spant
brengr
en sch
Bij der
korter
Het
dat zi
den w
bijzond
bij wi
DEBOR
ZACHA
feten
den b
lijke
was,
werki
Met
taal.
berus